

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobců: a) J. B., narozen X,
 b) K. B., narozena X,
 oba bytem X,
 oba zastoupeni Mgr. Patrikem Bauerem, advokátem,
 sídlem Chelčického 97/1, 430 01 Chomutov,

proti
žalovanému: **Magistrát města Most,**
 sídlem Radniční 1/2, 434 69 Most,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání exekučního příkazu k výkonu rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru stavebního úřadu, ze dne 11. 10. 2018, č. j. MmM/106344/2018/OSÚ/LŠ,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobcům **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 4 000 Kč. Částka 4 000 Kč bude žalobcům vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), podanou u zdejšího soudu dne 29. 5. 2023, se žalobci domáhali, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat exekuční příkaz k výkonu rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru stavebního úřadu, ze dne 11. 10. 2018, č. j. MmM/106344/2018/OSÚ/LŠ, kterým bylo nařízeno odstranění stavby – stavba a úpravy terénu v X, na pozemku st. p. XA, parc. č. XB, XC, v katastrálním území X, a to tak, aby byla nařízena exekuce k odstranění té části stavby, která je v rozporu s dodatečným povolením stavby vydaným dne 28. 6. 2011, sp. zn. OSÚ/4959/2006/LŠ.
2. Žalobci k žalobě předložili podání ze dne 4. 5. 2023 adresované žalovanému nazvané jako „*výzva ke konání*“. Tímto podáním žalobci žalovaného vyzvali, aby zahájil exekuční řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

ve věci odstranění výše uvedené stavby, neboť dne 10. 11. 2018 nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný „*nařídil odstranění části stavby, která je v rozporu s dodatečným stavebním povolením ze dne 28. 6. 2011, sp. zn. OSÚ/4959/2006/LŠ.*“ Tímto podáním tedy žalobci požadovali zahájení exekučního řízení. Ačkoliv žalobci toto své podání označili jako výzvu, soud v souladu § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), dle kterého se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno, dospěl k závěru, že se jedná o exekuční návrh, kterým se žalobci domáhali zahájení exekučního řízení.

3. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda žalobci byli oprávněni návrh na zahájení exekučního řízení podat či nikoli, tedy zda jejich podání bylo exekučním návrhem podaným oprávněnou osobou nebo toliko podnětem. Okruh osob oprávněných k uplatnění exekučního titulu u exekučního správního orgánu je vymezen v § 105 odst. 1 správního řádu, dle kterého exekuční titul u exekučního správního orgánu uplatňuje správní orgán, který vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo který schválil smír, nebo osoba oprávněná z exekučního titulu.
4. Pojmem oprávněné osoby dle § 105 odst. 1 písm. b) správního řádu, které mohou usilovat o zahájení exekučního řízení se zabýval Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 1. 3. 2017, č. j. 22 A 86/2015-68. V tomto rozsudku dospěl Krajský soud v Ostravě k závěru, „*že ten, kdo byl účastníkem řízení o odstranění stavby z důvodu svého věcného práva k pozemkům či stavbám sousedícím se stavbou, jež má být dle pravomocného rozhodnutí odstraněna, je oprávněn podat žádost na nařízení exekuce, prokáže-li exekučnímu orgánu, že odstranění stavby se přímo dotýká pozemků či staveb, k nimž mu přísluší věcné právo.*“
5. Obdobně Nejvyšší soud v usnesení ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. 20 Cdo 882/2020, uvedl, že „*aktivně legitimovanou k podání návrhu na výkon správního rozhodnutí (na nařízení exekuce) může být i osoba, které sice rozhodnutí přímo nepřiznává vůči povinnému právo, ale v řízení o výkon rozhodnutí své subjektivní právo chrání.*“ Soud neshledal důvod se od těchto závěrů odchýlit a má za to, že žalobci byli osobami oprávněnými k podání exekučního návrhu. Žalovaný měl tedy předmětné podání žalobců posoudit jako exekuční návrh dle § 105 odst. 1 písm. b) správního řádu a jako s takovým s ním měl v rámci dalších procesních úkonů naložit.
6. Soud dále zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, tj. zda lze o žalobě věcně rozhodnout.
7. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že „*[t]en, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*“
8. Z citovaného ustanovení vyplývá, že podmínkou řízení je v případě žaloby na ochranu proti nečinnosti bezvýsledné vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve správním řízení. Podle § 80 odst. 1 správního řádu platí, že nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Z odstavce 3 věty druhé tohoto ustanovení plyne, že po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník. Tato žádost se podává u správního orgánu nadřízeného Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správnímú orgánu, který je podle účastníka řízení nečinný, tj. v projednávané věci u Krajského úřadu v Ústí nad Labem.

9. Lze tedy shrnout, že k tomu, aby soud mohl žalobu věcně projednat, musela být splněna podmínka řízení spočívající v tom, že žalobci bezvysledně vyčerpali prostředky ochrany proti nečinnosti.
10. Vzhledem k tomu, že z obsahu žaloby ani z jejích příloh nevyplynulo, že by žalobci prostředky, které správní řád stanoví k ochraně proti nečinnosti, vyčerpali, zdejší soud žalobce připisem ze dne 31. 7. 2023, č. j. 16 A 24/2023-26, vyzval, aby sdělili, že tyto prostředky bezvysledně vyčerpali. Soud zároveň žalobce vyzval, aby tuto skutečnost doložili soudu ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto přípisu. Současně soud žalobce poučil o tom, že nedoloží-li tuto skutečnost ve stanovené lhůtě, bude soud při svém rozhodování vycházet ze zjištění, že všechny prostředky před podáním nečinnostní žaloby nebyly vyčerpány. Na tento přípis reagovali žalobci podáním ze dne 7. 8. 2023 ve kterém sdělili, že od vydání rozhodnutí o odstranění stavby žalovaného neustále urgovali a žádali jej, aby byl nařízen výkon rozhodnutí. Žalobci dále uvedli, že žalovanému zaslali a zároveň k podání přiložili žádost ze dne 15. 10. 2018, námitky ze dne 22. 1. 2019, dotaz ze dne 12. 3. 2019, námitky ze dne 15. 3. 2019, podnět ze dne 13. 8. 2019, podnět ze dne 27. 8. 2019, dopis ze dne 4. 10. 2019, urgenci ze dne 14. 11. 2019, oznámení ze dne 4. 12. 2019 a podnět ze dne 10. 8. 2020. Dále uvedli, že žalovanému dne 4. 5. 2023 podali výzvu ke konání, která je součástí žaloby.
11. Soud konstatuje, že z tvrzení žalobců a jimi doložených dokumentů vyplývá, že se svými podáními obrátili toliko na žalovaného. Nijak však netvrdili ani nedoložili, že by u Krajského úřadu v Ústí nad Labem, jakožto nadřízeného správního orgánu žalovaného, uplatnili opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu. Vycházejí z těchto zjištění dospěl soud k závěru, že žalobci nevyčerpali prostředky, které správní řád stanoví k jejich ochraně proti nečinnosti žalovaného, tudíž není splněna podmínka řízení vyplývající z § 79 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobci přes výzvu soudu a náležité poučení tento nedostatek podmínky řízení neodstranili, a v řízení proto nelze pokračovat, soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.
12. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
13. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl ve výroku III. usnesení o vrácení soudního poplatku žalobcům, který soudu uhradili ve výši 4 000 Kč za podání žaloby (každý z žalobců uhradil soudní poplatek ve výši 2 000 Kč). V souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích soud rovněž rozhodl o tom, že poplatek bude žalobcům vrácen z účtu krajského soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem dne 12. září 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.